

SPEKTAKLE TEATRU TELEWIZJI

Prezentacje konkursowe spektakli telewizyjnych odbędą się w kompleksie kinowym MULTIKINO w Sopocie, ul. Bohaterów Monte Cassino 63, sala nr 2

Prowadzenie i spotkania z twórcami spektakli konkursowych Teatru TV: Tomasz Olszewski (Radio Gdańsk S.A.)

23 maja, poniedziałek, godzina 12:30

KRZYSZTOF BIZIO

LOGO NInA

KOMETY

Scenariusz TV i reżyseria – Leszek Dawid

Zdjęcia – Paweł Flis

Scenografia – Katarzyna Sobańska, Marcel Sławiński

Kostiumy – Izabela Stronias

Dźwięk – Waław Pilkowski, Marcin Kijo

Muzyka – Jan Smoczyński

Montaż – Jarosław Kamiński

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Narodowy Instytut Audiowizualny 2015

Premiera: **TVP 2** 27.12.2015, czas: 65'

Obsada: Agata Kulesza (Beata), Janusz Chabior (Dominik), Piotr Głowacki (Krystian), Magdalena Jaworska (Weronika)

LESZEK DAWID – reżyser filmowy. Absolwent i wykładowca Wydziału Reżyserii Filmowej PWSFTviT w Łodzi, członek Europejskiej Akademii Filmowej (EFA). W swojej filmografii ma dopiero kilka filmów, ale dały one już poznać warsztatową sprawność, artystyczną intuicję i wszechstronność twórcy. Jest scenarzystą i reżyserem filmów dokumentalnych *Zaungaste – Zza płotu* (2008), *W drodze* (2009) oraz dziesiątek etiud szkolnych, m.in. słynnego, zrealizowanego w 2003 roku, *Baru na Victorii* (reżyser z cyfrową kamerą towarzyszył londyńskiej odysei dwóch chłopców ze swojego rodzinnego miasta – Kluczborka). Film otrzymał wiele nagród krajowych i zagranicznych m.in. Srebrny Smok i Srebrny Lajkonik na Krakowski Festiwalu Filmowym (2004), Grand Prix Dokument-Art w Neubrandenburgu (2004), wyróżnienie jury na festiwalu filmów środkowo- i wschodnioeuropejskich w Wiesbaden.

Reżyser, nominowany w 2004 do Paszportu „Polityki”, podkreślał, że jego na sprowadzała się do dzielenia tego, dosyć bolesnego doświadczenia z bohaterami, ale bez ingerowania w ich sprawy. Nagrody zdobyły również inne dokumenty Dawida: *Moje miejsce* (m.in. Srebrny Smok na Krakowskim Festiwalu Filmowym – 2005) oraz *W drodze* (Festiwal Mediów „Człowiek w zagrożeniu” w Łodzi – 2010). Na dużym ekranie debiutował filmem *Ki* (2011), ale dopiero film *Jesteś Bogiem* z 2012 roku, przyniósł reżyserowi krajowy i zagraniczny rozgłos. Film, który opowiada o życiu i twórczości Magika, człowieka z hiphopowego zespołu Paktofonika, został obsypany gradem najbardziej prestiżowych nagród, m.in. nagroda za debiut albo drugi film na Gdynia Film Festival (2012) i Bursztynowe Lwy (2013), nagroda za reżyserię na Festiwalu Młodego Kina Wschodnioeuropejskiego w Cottbus (2012), Orzeł w kategorii najlepszy film i najlepsza reżyseria (2013), nagroda publiczności na The New York Polish Film Festival w Nowym Jorku (2013). Debiutował w Teatrze Telewizji sztuką Petra Zelenki *Skutki uboczne*. Spektakl ten otrzymał Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2014”.

Komety to współczesny, kameralny obraz dwóch pokoleń i różnych postaw życiowych. Uwagę zwracają dobre dialogi i intrygująca, nie do końca jednoznaczna linia fabularna tworząca spójną całość. Uzupełnieniem jest znakomita obsada: Agata Kulesza, Janusz Chabior, Piotr Głowacki oraz debiutująca na ekranie Magdalena Jaworska. Niespełna 30-letnia Weronika wraca w rodzinne strony. Towarzyszy jej dużo starszy życiowy partner. Nadmorski ośrodek domków campingowych prowadzą jej rodzice, Dominik i Beata, niegdyś para zbuntowanych członków komuny hipisowskiej. To tutaj Weronika spędziła dzieciństwo i stąd wyrwała się w świat, przeciwstawiając się w ten sposób ideologii wyznawanej przez rodziców. Bohaterka wraca, aby zmierzyć się z przeszłością i brakiem, który pozostał jej po okresie dorastania w oparach alternatywnego życia.

23 maja, poniedziałek, godzina 14:00

ARTUR PAŁYGA

TATO

Reżyseria – Małgorzata Bogajewska

Zdjęcia – Dariusz Pawelec

Scenografia – Dominika Skaza

Kostiumy – Dominika Skaza

Dźwięk – Krzysztof Suchodolski

Muzyka – Bartłomiej Woźniak

Montaż – Dariusz Pawelec

Producent wykonawczy – TVP Kraków

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Teatr Bagatela w Krakowie 2015

Premiera: **TVP Kultura** 27.10.2015, czas: 104'

Obsada: Anna Rokita (Mamusia), Adam Szarek (Franio), Marcel Wiercichowski (Ojciec), Wojciech Leonowicz (Dziadek/ Czarna postać z pieca/ Wujek Stefan/ Wojskowy I/ Pies), Przemysław Branny (Mariuszowa/ Pan z telewizora/ Wujek Edward/ Żołnierz, Wojskowy II), Patryk Kośnicki (Siostra/ Mariusz/ Pielęgniarka wojskowa/ Panienska z miasteczka/ Ksiądz/ Sąsiadka), Tomasz Lipiński (Brat/ Lekarz wojskowy/ Ciotka Atalia/ Wojskowy III/ Sąsiadka)

MAŁGORZATA BOGAJEWSKA – reżyser. Absolwentka Wydziału Reżyserii Dramatu warszawskiej Akademii Teatralnej (2002). Studiowała aktorstwo w poznańskiej Akademii Sztuk Wizualnych oraz scenopisarstwo na Camerimage Film School w Toruniu. Uczestniczyła w wielu warsztatach teatrów alternatywnych i teatrów tańca, m.in. Odin Theater w Holstebro i Derevo Theater w Dreźnie. W latach 2004-2007 była dyrektorem artystycznym Teatru im. C.K. Norwida w Jeleniej Górze. Jest wykładowcą na wydziale aktorskim łódzkiej szkoły filmowej. Wyreżyserowała blisko 40 spektakli w teatrach Zielonej Góry i Jeleniej Góry, Radomia, Opola, Torunia, Warszawy, Krakowa i Łodzi. Najważniejsze realizacje to: *Powrót Łukosza*, *Opowieść o zwyczajnym szaleństwie* Zelenki w Teatrze Lubuskim w Zielonej Górze, *Dotyk* Modzelewskiego w Teatrze Powszechnym w Warszawie, *Daily soup* Muskarii w Teatrze Narodowym, *Oblężenie* Griszkwca w Teatrze Bagatela, *Dwoje biednych Rumunów mówiących po polsku* Masłowskiej w Teatrze Studyjnym w Łodzi, *Osaczeni* Zujewa, *Kotka na gorącym blaszanym dachu* Williamsa, *Bóg mordy* Rezy w Teatrze 6. Piętro w

Warszawie, *Trzy siostry* Czechowa w Teatrze Dramatycznym w Warszawie, *Tato* Pałygi w Teatrze Bagatela w Krakowie. Jej spektakle prezentowane były na licznych festiwalach zdobywając wiele nagród m.in. Nagroda za reżyserię spektaklu *Dotyk* na Ogólnopolskim konkursie na wystawienie polskiej sztuki współczesnej; nagroda za reżyserię, nagroda publiczności i Grand Prix dla spektaklu *Osaczeni* na Festiwalu Dramaturgii Współczesnej w Zabrze, nagroda dziennikarzy na Festiwalu Prapremier w Bydgoszczy. Ogromnym powodzeniem cieszył również konkursowy spektakl *Tato* A. Pałygi. W 2015 r. reżyserka otrzymała za niego aż 4 nagrody, m.in. Grand Prix i nagrodę za reżyserię na XIX Ogólnopolskim Festiwalu Komедii Talia w Tarnowie. W marcu 2016 roku została wybrana na stanowisko dyrektora Teatru Ludowego w Nowej Hucie.

Telewizyjna wersja spektaklu, który miał swoją premierę w Teatrze Bagatela w Krakowie (10 maja 2014 r.) i zdobył wiele nagród na festiwalach w kraju. Reżyserka Małgorzata Bogajewska w oryginalny sposób inscenizuje dramat skomplikowanych relacji ojcowsko-synowskich. Sztuka Artura Pałygi Ojciec nasz (pierwowzór) to typowy, chociaż tylko na poziomie fabularnym, dramat rodzinny, rozgrywający się w rodzinie wojskowego. Zarówno w samym tekście, jak i w inscenizacji ciemna przytłaczająca opowieść łączy się z nieco perwersyjnym dowcipem i spotęgowanym absurdem tak strasznych, że aż śmiesznych sytuacji. Pałyga i Bogajewska udowadniają, że komizm może być równie dojmujący, co tragizm. Wyborny komentarz do akcji stanowi muzyka wykonywana na żywo przez aktorów.

23 maja, poniedziałek, godzina 16:30

POKAZ PRZEDPREMIEROWY

ALEKSANDER FREDRO

LOGO NInA

MAŻ I ŻONA

Scenariusz TV i reżyseria – Jan Englert

Zdjęcia – Witold Adamek

Scenografia – Arkadiusz Kośmider

Kostiumy – Dorota Roqueplo

Dźwięk – Wacław Pilkowski, Marcin Kijo

Opracowanie muzyczne – Zbigniew Zbrowski

Montaż – Milenia Fiedler

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Narodowy Instytut Audiowizualny
2016

Kolaudacja: 18.05.2016, czas: ok. 75'

Obsada: Jan Englert (Hrabia Wacław), Beata Ścibakówna (Elwira),
Grzegorz Małecki (Alfred), Milena Suszyńska (Justysia) oraz Karol
Dziuba (Mężczyzna na rowerze)

JAN ENGLERT – aktor, reżyser, profesor Akademii Teatralnej w Warszawie. Absolwent PWST im. A. Zelwerowicza w Warszawie (1964). Debiutował rolą łącznika Zefira w filmie Andrzeja Wajdy *Kanał* (1956). Aktor scen warszawskich: Teatru Współczesnego (1964–1981), Teatru Polskiego (1981–1994), Teatru Narodowego (od 1997), a od 2003 dyrektor artystyczny tej sceny. Wykładowca w warszawskiej PWST, dziekan Wydziału Aktorskiego (1981–1987), rektor (1987–1993 oraz 1996–2002).

W swoim artystycznym dorobku ma blisko 200 ról teatralnych, niewiele mniej filmowych i telewizyjnych. Od końca lat 70. Jan Englert zajmuje się także reżyserią. Zafascynowany klasyką najchętniej inscenizuje dramaty polskich romantyków, sztuki Witkacego oraz Czechowa. Spektakle wystawione przez niego w Teatrze Narodowym w Warszawie to: *Władza Nicka*, *Śluby pańskie* Fredry, *Iwanow* Czechowa, *Księżniczka na opak wywrócona* de la Barci, *Udręka życia* Levina, *Bezimienne dzieło* Witkacego, *Fredraszki* wg Fredry, *Kordian* Słowackiego. Z Teatrem TV współpracuje od ponad 50 lat, zagrał w nim ponad 100 ról, z których wiele przeszło do historii teatru, wyreżyserował również kilkadziesiąt

spektakli Teatru Telewizji, m.in. *Irydiona* Krasińskiego, *Hamleta* Szekspira, *Czajkę*, *Iwanowa* Czechowa, *Bezimiennie dzieło*, *Kurkę wodną* Witkacego, *Kordiana*, *Beatrix Cenci* Słowackiego, *Dziady* Mickiewicza, *Miesiąc na wsi* Turgeniewa, *Juliusza Cezara* Szekspira (Grand Prix Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2006”) oraz *Nikt mnie nie zna* w telewizyjnym cyklu „Trzy razy Fredro”, *Przygodę* S. Marai`ego. Laureat Specjalnej Nagrody Honorowej na Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2005” roku oraz Grand Prix za rolę Georges’a Méliès’a/Sprzedawcy w słuchowisku *Podróż na księżyc* na XV Festiwalu „Dwa Teatry” (2015).

Oryginalna telewizyjna inscenizacja jednej z najlepszych, ale też i najfrywolniejszych komedii wierszem hrabiego Aleksandra Fredry o „czworokacie małżeńskim”. Reżyser Jan Englert, przenosi utwór do pierwszej połowy XX wieku, do mieszczańskiego domu. W jego koncepcji najważniejsza jest dwulicowość wszystkich bohaterów i obowiązujące ich podwójne standardy, oczywiście z zachowaniem komediowej formy. Ta podwójna moralność towarzysząca nam nieustająco od czasów napisania sztuki do dzisiaj, powoduje, że utwór Mąż i żona jest „permanentnie współczesny”. Manewry miłosne w zaproponowanej przez reżysera obsadzie stwarzają możliwość spojrzenia na relację Wacław-Alfred, nie tylko z perspektywy dwóch rywali, ale także na relację mistrz-uczeń.

24 maja, poniedziałek, godzina 18:00

ANDRZEJ SZCZYPIORSKI

MSZA ZA MIASTO ARRAS

Adaptacja – Igor Sawin

Reżyseria – Janusz Gajos

Realizacja TV – Józef Kowalewski

Scenografia – Dorota Roqueplo

Kostiumy – Dorota Roqueplo

Dźwięk – Krzysztof Wrzeszcz

Muzyka – Paweł Czepułkowski

Produkcja – Telewizja Polska S.A. 2015

Premiera: **TVP Kultura** 15.12.2015, czas: 81'

Obsada: Janusz Gajos (Jan)

JANUSZ GAJOS – aktor, pedagog, także fotografik. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi (1965. Związany początkowo z Teatrem im. Jaracza w Łodzi, a potem ze scenami warszawskimi: Komedia, Polski, Kwadrat, Dramatyczny, Teatr Powszechny (1984-2002). Od 2003 r. należy do zespołu Teatru Narodowego. Zagrał wiele ról w teatrze, serialach telewizyjnych, filmach fabularnych i spektaklach Teatru Telewizji. Tuż po studiach zagrał główną rolę w jednym z najpopularniejszych polskich seriali *Czterej pancerni i pies*, co paradoksalnie odcięło go na wiele lat od poważnych propozycji. Początek lat osiemdziesiątych otworzył przed nim okres dojrzałych sukcesów zawodowych, zarówno w kinie, jak i teatrze, m.in. *Dwie głowy ptaka* Władysława Terleckiego (Teatr Dramatyczny, 1982) czy pierwsze role w Powszechnym: *Zapisz to*, *Miron* i *Baal* Brechta (oba spektakle 1985). Również w Teatrze Telewizji: błazeńsko-liryczny czort w *Igraszkach z diabłem* Jana Drdy (1980) oraz partyjny satrapę w *Przedstawieniu „Hamleta” we wsi Głucha Dolna* Ivo Brešana (1984). Absolutnym przełomem była rola Ödöna von Horvátha w *Opowieściach Hollywoodu* Hamptona (1987). Stworzył doskonale kreacje w *Daily Soup* Amanity Muskarii (2007) oraz *Udręce życia* Hanocha Levina (2011). W filmie zagrał u Krzysztofa Kieślowskiego w *Dekalogu IV* (1988) i w *Trzech kolorach. Białym* (1993), a za szczególnie istotne role krytyka uznała Cenzora w *Ucieczce z kina „Wolność”* Wojciecha Marczewskiego (1990), alkoholika w *Żółtym szaliku* Janusza Morgensterna (2000), Cześnika w *Zemście* Andrzeja Wajdy (2002) i brata Zdrówko

w *Jasminum* Jana Jakuba Kolskiego (2006). Jest laureatem Wielkiej Nagrody Festiwalu „Dwa Teatry” (2010) i czterokrotnie Grand Prix „Dwóch Teatrów”: *Bigda idzie!* (2001), *Czwarta siostra* (2003), *Norymberga* (2007), *W roli Boga* (2010). Jego monodram *Msza za miasto Arras* według Andrzeja Szczypiorskiego (1994) uznana została za majstersztyk gatunku. Spektakl utrzymywał się przez wiele lat na afiszu Teatru Powszechnego, a w 2015 r. powrócił w nieco zmienionej formie na scenę Narodowego.

Zapis wyjątkowej transmisji monodramu Janusza Gajosa, który miał swoją premierę na deskach Teatru Narodowego w maju 2015 r. Spektakl jest adaptacją głośnej powieści Andrzeja Szczypiorskiego, której narratorem jest świadek pogromu Żydów w średniowiecznym mieście Arras. Opowieść służy refleksji o ponadczasowych mechanizmach terroru, źródłach nietolerancji i fanatyzmu. To również historia o tyranii władzy i pułapkach życia w społeczności. O niszczącej sile jednomyślności, różnych wymiarach wolności i o jej braku. Prawda o człowieku także naszych czasów w przejmującej kreacji Janusza Gajosa. Transmisja wieńczyła obchody 250-lecia Teatru Narodowego i teatru publicznego na antenie TVP Kultura.

24 maja, wtorek, godzina 11:30

ALEKSANDER FREDRO

LOGO NInA

DAMY I HUZARY

Scenariusz TV i reżyseria – Krystyna Janda

Zdjęcia – Piotr Wojtowicz

Scenografia – Maciej Maria Putowski

Kostiumy – Dorota Kołodyńska

Mundury i militaria – Andrzej Szenajcht

Dźwięk – Waław Pilkowski, Marcin Kijo

Opracowanie muzyczne – Józef Opalski

Montaż – Milenia Fiedler

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Narodowy Instytut Audiowizualny
2015

Premiera: **TVP 1** 16.11.2015, czas: 81`

Obsada: Andrzej Grabowski (Major), Sławomir Orzechowski (Rotmistrz), Krystyna Janda (Pani Orgonowa), Izabela Kuna (Pani Dyndalska), Katarzyna Gniewkowska (Panna Aniela), Grzegorz Małnecki (Edmund), Małgorzata Kocik (Zofia), Mirosław Kropielnicki (Rembo), Henryk Niebudek (Grzegorz), Agata Skórska (Zuzia), Justyna Schneider (Fruzia), Dominika Majewska (Józia)

KRYSTYNA JANDA – aktorka teatralna, filmowa, telewizyjna, reżyser, pedagog, producentka spektakli teatralnych, dyrektor teatru. Jest autorką kilku książek i wielu publikacji prasowych. Od 2005 roku prowadzi założony przez siebie, prywatny Teatr Polonia w Warszawie. Laureatka dziesiątek nagród i plebiscytów (m.in. trzykrotna zdobywczyni Telemaski, nagrody w plebiscycie Tele Tygodnia na najpopularniejszą aktorkę Teatru TV). Ukończyła szkołę muzyczną I stopnia, Liceum Sztuk Plastycznych, a w 1975 r. warszawską PWST. W latach 1976-1987 była aktorką Teatru Ateneum, potem związała się Teatrem Powszechnym w Warszawie. Zagrała kilkadziesiąt ról teatralnych we współczesnym i klasycznym repertuarze, m.in. w *Mewie* Czechowa, *Edukacji Rity* Russela, *Medei* Eurypidesa, *Dwojgu na huśtawce* Gibsona, *Pannie Julii* Strindberga, *Shirley Valentine* Russela, *Makbecie* Szekspira, *Marii Callas* McNally, *Nocy Helvera* Villqista, *Kto się boi Virginii Woolf?* Albee'go, *Boskiej* Quiltera, *Weekend* z R. Harwooda, *Danucie W.* Danuty Wałęsowej. Zagrała ponadto w blisko pięćdziesięciu spektaklach Teatru TV, debiutując rolą Maszy w *Trzech siostrach* Czechowa w reż. Aleksandra Bardiniego (1974). Jej filmowym debiutem aktorskim była

rola Agnieszki w *Człowieku z marmuru* Andrzeja Wajdy. Do swoich osiągnięć może zaliczyć także kreacje w filmach: *Mefisto* I. Szabo, *Przesłuchanie* R. Bugajskiego, *Stan posiadania* K. Zanussiego, *Parę osób, mały czas* A. Barańskiego. Wystąpiła w obrazach Kieślowskiego, Marczewskiego, Morgensterna, Krzystka, Szulkina, Glińskiego, w sumie zagrała w ponad sześćdziesięciu filmach kinowych i telewizyjnych. Jako reżyser filmowy debiutowała w roku 1995 filmem *Pestka* wg prozy A. Kowalskiej. Wcześniej, w roku 1993, debiutowała jako reżyser teatralny śpiewogrą *Na szkle malowane* Brylla i Gaertner w Teatrze Powszechnym w Warszawie. W Teatrze TV wyreżyserowała m.in. *Hedde Gabler* Ibsena, *Cyda* Corneille'a, *Klub kawalerów* Bałuckiego, *Związek otwarty* Fo, *Zazdrość* Vilar, *Porozmawiajmy o życiu i śmierci* Bizio (nagroda za reżyserię na Festiwalu „Dwa Teatry – Sopot 2003”), *Małe zbrodnie małżeńskie* Schmitta, *Rosyjskie konfitury* Ulickiej.

Spektakl Krystyny Jandy to oryginalna inscenizacja fredrowskiej komedii w Teatrze Telewizji po ponad 40 latach. Akcja sztuki toczy się w domu Majora na wsi. Wypoczywa on tutaj z grupą przyjaciół - huzarów. Wolne chwile w sielskim ustroniu kawalerzyści umilają sobie polowaniami i grą w szachy, przy pełnej swobodzie, ponieważ dopiero co wyprawiono z dworku "ostatnią białogłową". Kawalerski spokój nie trwa jednak długo. Majora odwiedzają bowiem trzy siostry razem ze "świtą". Żołnierski honor nakazuje godnie przyjąć niewiasty. "Huzary" dwoją się i troją, przy czym ich wysiłki odnoszą skutki zgoła przeciwne do zamierzonych. "Damy" niezrażone nieokrziesaniem swych gospodarzy postanawiają wprowadzić w życie swoje plany, dotyczące ożenku Majora. Gwiazdorska obsada, bogactwo scenografii i kostiumów na miarę solidnej produkcji historycznej złożyły się na prawdziwą ucztę teatralną. Spektakl został zrealizowany w ramach obchodów 250- lecia działalności Teatru Narodowego i teatru publicznego w Polsce.

24 maja, wtorek, godzina 14.00

WIKTOR SZENDROWICZ

LOGO NInA

LUDZIE I ANIOŁY

Przekład – Jerzy Czech

Reżyseria – Wojciech Adamczyk

Realizacja TV – Krzysztof Buchowicz

Scenografia – Marcin Stajewski

Kostiumy – Anna Englert

Dźwięk – Wojciech Łopaciuk

Opracowanie muzyczne – Małgorzata Przedpeńska-Bieniek

Konsultacja muzyczna – Piotr Majchrzak

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Narodowy Instytut Audiowizualny
2016

Premiera: TVP 1 18.04.2016, czas: 91'00”

Obsada: Sławomir Orzechowski (Iwan Paszkin), Andrzej Zieliński (Niejaki Stroncyłow), Zbigniew Suszyński (Notariusz), Leon Charewicz (Lekarz), Jacek Bursztynowicz (Sanitariusz), Jan Pęczek (Likwidator)

WOJCIECH ADAMCZYK – aktor, reżyser teatralny i telewizyjny, scenarzysta, pedagog. Absolwent Wydziału Aktorskiego (1982) i Wydziału Reżyserii (1987) PWST w Warszawie. W latach 1982-1986 był aktorem Teatru Popularnego w Warszawie, później Teatru im. Szaniawskiego w Płocku i Teatru Polskiego we Wrocławiu. W latach 1990-1993 był reżyserem w teatrach w kraju i za granicą, także w Teatrze TV. Od 1993 r. jest etatowym wykładowcą w Akademii Teatralnej w Warszawie (od kwietnia 2015 roku w stopniu profesora zwyczajnego). Członek Stowarzyszenia Filmowców Polskich, Związku Artystów Scen Polskich oraz Międzynarodowego Instytutu Teatralnego (ITI). Laureat wielu nagród teatralnych i telewizyjnych, m.in.: Złota Maską za najlepszą reżyserię sezonu (*Zemsta nietoperza* Straussa w Teatrze Muzycznym w Łodzi), kilka Telekamer tygodnika „Teletydzień” w kategorii „serial komediowy” dla serialu *Ranczo*, nagroda publiczności dla spektaklu *Ludzie i anioły* na IX Festiwalu Komедии w Katowicach (2016). Jest reżyserem dziesiątek spektakli teatralnych, widowisk operowych, operetkowych i musicali, m.in. *Kolacja dla głupca* F. Vebera, *Dwoje na huśtawce* W. Gibsona, *Kiedy kota nie ma* J. Mortimer i B. Cooke’a, *Najdroższy* F. Vebera, *Księżniczka Czardasza* E. Kálmána, *Żołnierz Królowej Madagaskaru* J. Tuwima. Wielokrotnie reżyserował dla

Teatru TV, m.in. *Wariatka* z Chaillot J. Giraudoux, *Drugi rozdział N. Simona*, *Świerszcz za kominem* Ch. Dickensa, *Eskapada* V. Bonnier. Jest scenarzystą i reżyserem wielu znanych produkcji telewizyjnych m.in. *Tata, a Marcin powiedział...*, *Rodzina zastępcza*, *Na Wspólnej*, *Pensjonat*, *Tancerze*, *Ludzie Chudego*, *Siła wyższa*, *Dziewczyny ze Lwowa*, a także bijącego rekordy popularności serialu telewizyjnego *Ranczo* i jego wersji kinowej *Ranczo Wilkowyje*.

Spektakl Teatru Telewizji „na żywo”, przeniesiony do studia telewizyjnego z Teatru Współczesnego w Warszawie (premiera teatralna odbyła się 4 września 2009 r.). Nocą w mieszkaniu Iwana Paszki, moskiewskiego biznesmena, pojawia się nieoczekiwanie tajemniczy gość. Jego wiedza o prywatnym życiu gospodarza i jego intymnych szczegółach (w większości niezbyt pochlebnych) jest imponująca, a zarazem przerażająca, bo celem wizyty okazuje się załatwienie formalności koniecznych do przeniesienia biznesmena... na tamten świat. Ludzie i anioły to doskonale napisana komedia, rosyjskiego satyryka i krytyka putinowskiej Rosji, Wiktora Szenderowicza, obfitująca w nieoczekiwane, nierzadko komiczne zwroty akcji i jak każda inteligentna zabawa, nie pozbawiona jest poważnych refleksji.

24 maja, wtorek, godzina 16.00

ZOFIA NAŁKOWSKA

LOGO NInA

DOM KOBIET

Scenariusz TV i reżyseria – Wiesław Saniewski

Zdjęcia – Witold Adamek

Scenografia – Arkadiusz Kośmider

Kostiumy – Dorota Roqueplo

Dźwięk – Waław Pilkowski, Marcin Kijo

Muzyka – Maciej Muraszko

Montaż – Milenia Fiedler

Produkcja – Telewizja Polska S.A. 2015

Premiera: **TVP 1** 07.03.2016, czas: 72'00”

Obsada: Anna Polony (Celina), Joanna Szczepkowska (Maria), Danuta Stenka (Julia), Maria Pakulnis (Tekla), Maja Ostaszewska (Joanna), Joanna Kulig (Róża), Małgorzata Potocka (Zofia), Katarzyna Sawczuk (Ewa)

WIESŁAW SANIEWSKI – reżyser, scenarzysta, producent. Ukończył Uniwersytet Wrocławski i PWSTFiTV w Łodzi. Studiował matematykę, historię sztuki, dziennikarstwo oraz scenariopisarstwo. W trakcie studiów zrealizował krótkometrażowy film fabularny *Zapachy i kość* (I Nagroda Jury oraz Nagroda Publiczności na Festiwalu Filmów Studenckich w Katowicach). Za publikacje filmowe w miesięczniku „Odra” otrzymał w 1975 roku nagrodę im. K. Irzykowskiego. Autor zbioru reportaży *Pierwszy stopień do piekła* oraz dwóch książek o tematyce filmowej *Wróżenie z kina* i *Niewinność utracona w kinie*. Zrealizował kilkanaście filmów fabularnych i fabularyzowanych dokumentów m.in.: *Nadzór*, *Dotknięci*, *Obcy musi fruwać*, *Bezmiar sprawiedliwości*, *Wygrany*. Zadebiutował w roku 1981 filmem *Wolny strzelec*, zatrzymanym przez cenzurę na siedem lat. Podobny los spotkał jego *Nadzór*. Był członkiem Rady Artystycznej Studia Filmowego im. K. Irzykowskiego oraz wiceprezesem Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Wykładał w szkołach filmowych w Polsce i za granicą. Laureat kilkudziesięciu nagród krajowych i zagranicznych, m.in. Złota Taśma Stowarzyszenia Filmowców Polskich za najlepszy film roku, Nagroda „Kultury Niezależnej” Podziemnej Solidarności (1984), Nagroda Światowej Federacji Krytyki Filmowej FIPRESCI (Mannheim 1985), Grand Prix i

Nagroda Publiczności na 19. Amerykańskim Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Chicago (2007), Nagroda Rosyjskich Krytyków i Filmoznawców dla najlepszego filmu polskiego na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Moskwie (2009), Platinum Award I Special Jury Award na MFF w Houston (2012). W roku 1989 otrzymał Nagrodę Miasta Wrocławia, a rok później papieską nagrodę Jury Fundacji Jana Pawła II za twórczość filmową. Wyreżyserował kilka spektakli teatralnych, m.in: własną adaptację *Nienasyceńia* Witkacego. Sztuka została zdjęta z desek przez ówczesne władze i cenzurę tuż przed premierą. Po kilkunastu latach wrócił do teatru, reżyserując m.in. *Szczęśliwe wydarzenie* Mrożka we Wrocławiu i w Gorzowie. Pracował w Teatrze Bagatela w Krakowie i w Teatrze im. Jaracza w Łodzi. Za *Toksyny* Krzysztofa Bizio, w 2003 roku otrzymał „Srebrną Łódkę” za najlepszy spektakl roku.

Oryginalna realizacja spektaklu Teatru TV Dom kobiet Zofii Nałkowskiej według scenariusza telewizyjnego i w reżyserii Wiesława Saniewskiego. W rodzinnym domu babki Celiny Bełskiej spotykają się doświadczone przez los kobiety: jej dwie owdowiałe córki Julia i Maria, wnuczki Joanna i Róża oraz synowa Tekla. Każda o innym usposobieniu, każda na swój sposób przeżywa osobiste tragedie. Szukają u siebie zrozumienia, ciepła i psychicznego wsparcia. Najważniejszym tematem ich rozmów jest miłość, jej znaczenie w życiu kobiety. Główną "bohaterką" dramatu jest przeszłość - minione chwile szczęścia, które odeszły wraz z kochanymi mężczyznami. Nieoczekiwanie w domu kobiet pojawia się Ewa, nieślubna córka męża Joanny. Na wyidealizowany obraz Krzysztofa nakłada się portret mężczyzny, który miał dwa domy, dwie rodziny. Ujawnione nagle fakty odzierają kobiety ze złudzeń. Subtelny dramat psychologiczny stanowi doskonały materiał sceniczny dla ośmiu aktorek.

24 maja, wtorek, godzina 18:00

TANKRED DORST

LOGO NInA

JA, FEURBACH

Przekład – Jacek St. Buras

Reżyseria – Piotr Fronczewski

Zdjęcia – Witold Adamek

Scenografia – Marcin Stajewski

Kostiumy – Marcin Stajewski

Dźwięk – Wacław Pilkowski, Marcin Kijo

Opracowanie muzyczne – Zbigniew Zbrowski

Montaż – Milenia Fiedler

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Narodowy Instytut Audiowizualny
2015

Premiera: **TVP 2** 27.03.2016, czas: 84'00"

Obsada: Piotr Fronczewski (Feuerbach), Grzegorz Damiński (Asystent reżysera), Maria Ciunelis (Kobieta)

PIOTR FRONCZEWSKI – aktor teatralny, filmowy i radiowy, satyryk, piosenkarz. Występował także w kabaretach, m.in. w kabarecie „Pod Egidą” Jana Pietrzaka i Kabarecie Olgi Lipińskiej. Laureat wielu prestiżowych nagród, m.in. uhonorowany za role męskie w spektaklach Teatru Telewizji na Festiwal „Dwa Teatry” w Sopocie (2001, 2007, 2012), oraz wielokrotnie nagradzany statuetką telewizyjnego Wiktora i Superwiktora za dorobek artystyczny, laureat Wielkiej Nagrody Festiwalu „Dwa Teatry” za wybitne kreacje aktorskie w teatrze radiowym i telewizyjnym (2009), odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2013). Do najciekawszych i najlepszych ról teatralnych Piotra Fronczewskiego zalicza się Antenora w *Odprawie posłów greckich* J. Kochanowskiego, Błazna w *Królu Learze* i tytułowego Hamleta w tragediach W. Shakespeare’a, Mackie Majchera w *Operze za trzy grosze* B. Brechta, Anatola w *Portrecie* S. Mrożka, Pchelkę w *Antygonie w Nowym Jorku* J. Głowackiego czy Brochanta w *Kolacji dla głupca* F. Webera. Ma w swoim dorobku artystycznym blisko 120 ról w filmach fabularnych i serialach telewizyjnych. Debiutował w filmie *Wolne miasto* S. Różewicza w roku 1958. Filmografia aktora jest rozległa i zaskakująco różnorodna, obejmuje zarówno filmy współczesne (*Ocalenie*; *Sam na sam*), jak i historyczne (*Bolesław Śmiały*, *Królowa Bona*), psychologiczne (*Bilans kwartalny*, *Baryton*) i muzyczne (*Hallo Szpicbródka*, *Miłość ci wszystko wybaczy*), komediowe (*Konsul*), sensacyjne (*Zamknąć za sobą drzwi*), dziecięce (seria o Panu Kleksie). Dużo gra w spektaklach telewizyjnych. W ostatniej dekadzie stworzył świetne role - Marlowe'a w *Lordzie Jimie* J. Conrada, Fietisowa w *Pułkowniku Ptaku* Ch. Bojczewa, Sidneya Hopcrofta w komedii *Wesołych świąt* A. Ayckbourn, Juliana w *Kąpielisku Ostrów* P. Huelle, króla Edypa w tragedii Sofoklesa, Jürgena Stroopa w *Rozmowach z katem* K. Moczarskiego, Kazimierz Iranek-Osmecki w *Przerwaniu działań wojennych*, Verdier w *Skarpetki, opus 124*.

Głośna współczesna sztuka niemieckiego dramaturga i reżysera Tankreda Dorsta, przeniesiona do telewizji z Teatru Ateneum (premiery spektaklu odbyła się 2 lutego 2013 r.). Jej autor w przejmujący

sposób przedstawia dramat wybitnego aktora, który po latach przerwy postanawia wrócić na scenę. Jest to przenikliwa opowieść o sztuce zaczynania od początku, o dylematach i rozterkach każdego powrotu, który równie dobrze może być zwycięstwem, co klęską. To również aktualny i niezwykle przenikliwy traktat o istocie teatru, gdzie nowe ściera się wciąż ze starym, i nigdy do końca nie wiadomo, które wartości są godne ocalenia, a które nadają się już do lamusa. Sztuka Dorsta zawsze była popisem najwybitniejszych aktorów.

24 maja, wtorek, godzina 20:00

GABRIELA ZAPOLSKA

LOGO NInA

ICH CZWORO.

TRAGEDIA LUDZI GŁUPICH

Scenariusz TV i reżyseria Marcin Wrona –

Zdjęcia – Marcin Koszałka

Scenografia – Anna Wunderlich, Agata Przybył

Kostiumy – Aleksandra Staszko

Dźwięk – Waław Pilkowski, Marcin Kijo

Opracowanie muzyczne – Joanna Fidos

Montaż – Beata Barciś

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Narodowy Instytut Audiowizualny
2015

Premiera: **TVP 1** 28.12.2015, czas: 91'

Obsada: Małgorzata Kożuchowska (Żona), Artur Żmijewski (Mąż), Maja Ostaszewska (Wdowa), Agata Buzek (Panna Mania), Mariusz Ostrowski (Fedycki), Anieli Łoniewska (Liluś)

MARCIN WRONA (1973-2015) – reżyser, scenarzysta, pedagog, producent. Absolwent filmoznawstwa na UJ w Krakowie oraz reżyserii na UŚ w Katowicach. Ukończył też Szkołę Andrzeja Wajdy w Warszawie oraz Binger Film Institute w Amsterdamie (2005). Doktor sztuki filmowej, wykładowca reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji UŚ w Katowicach. Członek Europejskiej i Polskiej Akademii Filmowej. Laureat Nagrody Ministra Kultury w dziedzinie filmu (2010). Ze swoim studenckim filmem *Człowiek magnes* (2001) odwiedził około 100 międzynarodowych festiwali otrzymując wiele nagród m.in. na Tribeca Film Festival, organizowanym przez Roberta De Niro i Martina Scorsese w Nowym

Jorku. Kolejny film krótkometrażowy *Telefono* (2004), został doceniony przez Pedro Almodovara i dołączony do hiszpańskiego wydania kolekcji DVD tego reżysera. Jego debiutancki film pełnometrażowy *Moja krew* (2009) miał premierę na Festiwalu Filmowym w Rzymie. Film zdobył m.in. Nagrodę Dziennikarzy oraz za Scenariusz na Festiwalu Debiutów w Koszalinie, a także Główną Nagrodę polskiej edycji konkursu Hartley-Merril 2007 oraz Trzecią Nagrodę w Międzynarodowym Finale Konkursu Hartley-Merril, w Cannes 2007. Film był pokazywany na wielu festiwalach i otrzymał nagrody m.in. w Nikozji i Avance. Drugi film fabularny *Chrzest* (2010) miał europejską premierę na San Sebastian IFF, światową na Toronto IFF. Film otrzymał Srebrne Lwy na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych Gdynia 2010 oraz wiele innych nagród na polskich i międzynarodowych festiwalach. Reżyserował też popularne seriale (*Lekarze*, *Ratownicy*). W 2004 r. wyreżyserował sztukę Endy Walsh'a *Uwięzieni* dla TR Warszawa, a także musical *Chopin musi umrzeć* wystawiony równolegle w Warszawie i Londynie. Ostatnim filmem, który zrealizował był *Demon*.

W Teatrze Telewizji wyreżyserował spektakle: *Pasożyt* (honorowa nagroda pozaregulaminowa za debiut reżyserski na „Dwóch Teatrach” 2004), *Skazę Marzeny Brody* (nagroda na *Interpretacjach* oraz nagroda za reżyserię „Dwa Teatry-Sopot 2006”), *Kolekcję Harolda Pintera*, *Doktor Halina* (Srebrny Światowy Medal w kategorii „dramat” - The New York Festivals 2009, *Moralność pani Dulskiej* (2013, nagroda za reżyserię na „Dwóch Teatrach”). Zmarł tragicznie 19 września 2015 roku w Gdyni. Spektakl „Ich czworo” jest jego ostatnią pracą.

Ich czworo to jedna z najbardziej znanych komedii Gabrieli Zapolskiej, przygotowana dla Teatru TV w nowym kształcie realizacyjnym i w znakomitej obsadzie.

Sama Zapolska przedstawiła historię trójkąta małżeńskiego, którego niezwykle pogłębiony psychologicznie obraz ma stanowić "syntezę głupoty". Inscenizacja Marcina Wrony kładzie nacisk na uniwersalny wymiar ludzkich charakterów, dzięki czemu spektakl wpisuje się w dzisiejszą rzeczywistość jako ważny element dyskusji na temat kondycji współczesnej rodziny. Akcja sztuki jest osadzona w wyjątkowej aurze wigilijno-sylwestrowej. Bajkowa sceneria i świąteczny klimat w zestawieniu z coraz chłodniejszą atmosferą panującą przy stole, odzwierciedlającą całkowity rozpad rodziny – tworzą kontrast, który podkreśla tragiczny wydzźwięk sztuki. Jednak ten trudny i bolesny temat podany jest w lekkiej i dowcipnej komediowej formie. Nowa odsłona ponadczasowego tematu skłania nie tylko do uśmiechu, ale przede wszystkim do głębokiej refleksji.

25 maja, środa, godzina 11:00

ZBIGNIEW BRZOZA, WOJTEK ZRAŁEK-KOSSAKOWSKI

OBWÓD GŁOWY

Adaptacja – Zbigniew Brzoza, Wojtek Zrałek-Kossakowski

Reżyseria – Zbigniew Brzoza

Realizacja TV – Józef Kowalewski

Scenografia – Justyna Elminowska

Kostiumy – Justyna Elminowska

Dźwięk – Waldemar Korzyb

Muzyka – Jacek Grudzień

Producent wykonawczy – TVP Poznań

Produkcja – Telewizja Polska S.A. i Miasto Poznań 2015

Premiera: **TVP Kultura** 29.09.2015, czas: 92'

Obsada: Dorota Abbe, Małgorzata Łodej-Stachowiak, Daniela Popławska, Julia Rybakowska, Janusz Grenda, Nikodem Kasproicz, Aleksander Machalica, Szymon Mysłakowski, Mariusz Zaniewski, dzieci: Maja Nadarzyńska, Franciszek Styszyński.

ZBIGNIEW BRZOZA – reżyser. Absolwent Wydział Prawa na UW (1984) i Wydziału Reżyserii Dramatu w PWST w Warszawie (1990), warsztat reżyserski *Kartoteka* Tadeusza Różewicza z udziałem Tadeusza Łomnickiego w Teatrze Studio w Warszawie. W 1992 roku odbył staż u Petera Brooka. Wykładowca Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Teatralnej i Telewizyjnej w Łodzi (1996-2003). Od roku 1997, przez 10 lat był dyrektorem artystycznym Teatru Studio, który objął po Jerzym Grzegorzewskim, a od 2008 dyrektorem artystycznym Teatru Nowego w Łodzi. Od 2013 roku jest dyrektorem łódzkiego Festiwalu Czterech Kultur. W swoim dorobku ma ponad 30 spektakli opartych na polskiej i światowej dramaturgii, głównie współczesnej, m.in.: *Pod mlecznym lasem* Dylana (1989), *Kassandra* Wolf (1991), *Bożyszczce kobiet* Simona (1992), *Damy i huzary* Fredry (1993), *Bizon* Mameta (1994), *Antygona* Sofoklesa (1998), *Burza* Shakespeare'a (1999), *Noc Helvera* (2000), *Amadeus* Shaffera (2002), *Mewa* Czechowa (2003), *Merylin* Mongoł Kolady (2004), *Pasja* Turriniego (2007), *Jednoręki ze Spokane* McDonagha (2012), *Obwód głowy* (2014). Dla Teatru TV zrealizował m.in.: *Przygody Pędrka* Wyrzutka Themersona (1996), *Zbrodniia* z

premedytacją Gombrowicza (1996 – „Złota Maską” za najlepszą reżyserię), Portugalia Egressy’ego (2002), Géza – dzieciak Háya (2005) oraz Więź Munro (2007). Spektakle Zbigniewa Brzozy były prezentowane na licznych festiwalach krajowych i zagranicznych m.in. Godzina, w której nie wiedzieliśmy nic o sobie nawzajem w Wilnie, Nareszcie koniec na Międzynarodowym Festiwalu Monodramów w Sztokholmie, Antygona w Budapeszcie, Burza na Międzynarodowym Festiwalu KONTAKT' 2000 w Toruniu oraz na Festiwalu Sztuki Reżyserskiej w Katowicach 2000, Zbrodnia z premedytacją na Kaliskich Spotkaniach Teatralnych – Festiwalu Sztuki Aktorskiej i Warszawskich Spotkaniach Teatralnych.

Zapis transmisji spektaklu Teatru Nowego im. Tadeusza Łomnickiego w Poznaniu powstałego na podstawie reportażu Włodzimierza Nowaka Obwód głowy z wykorzystaniem fragmentów książki Szkoła janczarów. Listy do niemieckiego przyjaciela Alojzego Twardeckiego oraz materiałów prasowych i archiwalnych. Premiera spektaklu odbyła się 24 października 2014 roku. Obwód głowy to opowieść o ofiarach Lebensbornu: dzieciach, które w wyniku zawirowań II wojny światowej musiały dwukrotnie zmieniać narodowość, język oraz... matki; o ludziach, którzy mimo wojennego koszmaru odrzucili uprzedzenia, ucząc się żyć z bagażem złych i dobrych doświadczeń; o człowieczeństwie wznoszącym się ponad międzynarodowe animozje. Mali bohaterowie są bezbroni nie tylko wobec wojny, ale nade wszystko – bezduszności dorosłych, którzy w imię narodowych racji odbierają im rodziny i tożsamość. Spektakl prezentowany w ramach Telewizyjnego Festiwalu Teatrów Polski w TVP Kultura.

25 maja, środa, godzina 13:00

MIKOŁAJ Z WILKOWIECKA

logo NCK

HISTORYJA O CHWALEBNYM ZMARTWYCHWSTANIU PAŃSKIM

Adaptacja teatralna, scenariusz TV i reżyseria – Piotr Tomaszuk

Realizacja TV – Józef Kowalewski

Scenografia – Mateusz Kasprzak

Kostiumy – Mateusz Kasprzak

Dźwięk – Wojciech Łopaciuk

Muzyka – Jacek Hałas

Produkcja – Telewizja Polska S.A., Narodowe Centrum Kultury, Teatr Wierszalin w Supraślu, Centrum Myśli im. Jana Pawła II, Festiwal

„Gorzkie Żale Nowe Epifania” 2016
Premiera: **TVP Kultura** 20.03.2016, czas: 95’

Obsada: Piotr Tomaszuk (Ewanjelista), Rafał Gąsowski (Nauczyciel), Dariusz Matys (Strażak), Mateusz Krzyżewski (Urzędnik), Bartłomiej Olszewski (Uciekinier), Monika Kwiatkowska (Wdowa), Sylwia Nowak (Dziewczyna z walizką), Adrian Jakuć-Łukaszewicz (Instrumentalista)

PIOTR TOMASZUK – reżyser teatralny i telewizyjny, dramaturg, wykładowca. Absolwent Wydziału Wiedzy o Teatrze PWST w Warszawie oraz Wydziału Reżyserii Teatru Lalek PWST w Warszawie - filia w Białymstoku. W latach 1986-1989 asystent reżysera, a następnie samodzielny reżyser w Białostockim Teatrze Lalek. W roku 1989 został powołany na stanowisko dyrektora artystycznego Teatru Lalki i Aktora „Miniatura” w Gdańsku. W latach 2000-2003 pełnił funkcję Dyrektora Naczelnego i Artystycznego Teatru „Banialuka” w Bielsku-Białej, a także na Dyrektora Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Wizualnej „Animacje” Bielsko-Biała 2002. W 1991 roku założył niezależną grupę teatralną pod nazwą „Towarzystwo Wierszalin”. W roku 2006 został powołany na stanowisko Dyrektora Naczelnego i Artystycznego nowo utworzonej wojewódzkiej samorządowej instytucji kultury - Teatru Wierszalin w Supraślu. Był wykładowcą Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Białymstoku i we Wrocławiu, prowadził warsztaty i wykłady na Uniwersytecie w Portland (USA), Londynie, Meksyku. Wielokrotnie współpracował z Teatrem Telewizji, realizując telewizyjne wersje spektakli *Polowanie na lisa* Sławomira Mrożka, *Turlajgroszek* Piotra Tomaszuka i Tadeusza Słobodzianka, *Klątwa* Stanisława Wyspiańskiego, *Olbrzym* Philippe Dorin, *Medyk* Piotra Tomaszka, *Prawiek i inne czasy* Olgi Tokarczuk, *Żywot Józefa* Mikołaja Reja w adaptacji Kazimierza Dejmka. Jest autorem scenariuszy, słuchowisk radiowych oraz sztuk teatralnych. Scenarzysta i reżyser słuchowisk: *Głup*, *Ofiara Wilefortis* (nagroda za scenariusz oryginalny na Festiwalu „Dwa Teatry” 2001), *Święty Edyp*. Był wielokrotnie nagradzany, między innymi w roku 1994 Nagrodą im. Konrada Swinarskiego, zaś w roku 1996 Nagrodą ZASP im. Leona Schillera, a także indywidualnymi nagrodami reżyserskimi na Festiwalu Polskich Sztuk Współczesnych we Wrocławiu, w Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej MKiDN. W 2006 r. został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Zapis transmisji z premiery przedstawienia „Historyja o chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim” Teatru Wierszalin, która odbyła się w Warszawie w ramach Festiwalu Gorzkie Żale Nowe Epifania w marcu 2016 r. Staropolskie misterium ma swoją ważną tradycję sceniczną (do końca XIX wieku była to najczęściej grana sztuka teatru ludowego w Polsce), wyznaczoną m.in. wystawieniami Leona Schillera, Kazimierza Dejmka czy Piotra Cieplaka. W adaptacji Piotra Tomaszuka w ewangeliczne postaci wcielają się parafianie z podlaskiej wsi. Reżyser, który sam gra Ewanjelistę, tak obsadził role, aby wykorzystać realia życia codziennego wykonawców i podobieństwa ich charakterów do odtwarzanych bohaterów. "Połączenie przeciwstawnych kategorii estetycznych – wzniosłego i banalnego, religijnej mistyki i rustykalnej prostoty – może stanowić dla widza pewne wyzwanie” – mówił o swojej adaptacji Piotr Tomaszuk, reżyser i twórca Teatru Wierszalin w Supraślu. W efekcie powstało przejmujące, nie pozbawione wszakże humoru przedstawienie, które czerpiąc również inspirację z teatru Tadeusza Kantora, dotyka istoty religijnego doświadczenia.

25 maja, środa, godzina 15:00

JULIUSZ MACHULSKI

RYBKA CANERO

Reżyseria – Juliusz Machulski
Realizacja TV – Krzysztof Buchowicz
Scenografia – Wojciech Żogała
Kostiumy – Ewa Machulska
Dźwięk – Jerzy Orlecki, Marcin Ejsmund
Muzyka – Piotr Majchrzak
Montaż – Beata Barciś
Produkcja – Telewizja Polska S.A. 2015
Premiera: **TVP1** 07.09.2015, czas: 79'

Obsada: Jan Englert (Profesor Stefan Vogel), Andrzej Zieliński (Ignacy Vogel), Ewa Wiśniewska (Eliza Vogel, żona Stefana), Agnieszka Wosińska (Klara Vogel, żona Ignacego), Aleksandra Domańska (Marianna Vogel, córka Ignacego), Dawid Ogrodnik (Zenon Vogel, syn Ignacego), Cezary Pazura (Bolo Lachowicz), Katarzyna Warnke (Anna Vogel vel Joanna Peterko), Piotr Głowacki (Olivier Romiasz), Bartosz

Porczyk (Stanisław Katadreuffe, partner Zenona), Maja Ostaszewska (Nadkomisarz Kaja Zaremba), Cezary Kosiński (Aspirant Roch Kolski)

JULIUSZ MACHULSKI – reżyser, scenarzysta, producent filmowy, początkowo także aktor (*Personel* Kieślowskiego, 1975, *Constans* Zanussiego, 1988). Studiował filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. Absolwent Wydziału Reżyserii PWSFTviT w Łodzi (1980). W latach 1984–1985 studiował w Cal–Arts w Kalifornii. Założyciel i kierownik artystyczny studia filmowego „Zebra”. Był wykładowcą reżyserii filmowej w Hunter College w Nowym Jorku. W latach 1989–1991 członek Komitetu Kinematografii. Od 2003 r. prezydent Polskiej Akademii Filmowej, przyznającej m.in. polskie nagrody filmowe „Orły”, członek Rady Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, członek Europejskiej Akademii Filmowej (EFA). Debiutował w 1981 roku filmem *Vabank* (nagroda za debiut na FFFF w Gdańsku, nagrody na wielu festiwalach międzynarodowych), potem zrealizował wg własnych scenariuszy obsypywane nagrodami filmy: *Seksmisja* 1983 (1984 FFFF w Gdańsku – Nagroda Główna Jury), *Vabank II czyli Riposta* 1984, *Kingsajz* 1987, *Deja Vu* 1989, *Szwadron*, *Psy* 1992, *Girl Guide* (1995 Grand Prix FFFF w Gdyni), *Kiler* 1997, *Kiler-ów 2-óch* 1999, *Pieniądze to nie wszystko* 2001, *Superprodukcja* 2002, *Vinci* 2004 (nagroda za scenariusz na FFFF w Gdyni), *Ile waży Koń Trojański* 2008, *Kotysanka* 2010, *Ambassada* 2013 oraz dla TV serial *Matki, żony i kochanki* (dwie serie 1995, 1998). Producent wielu polskich filmów, m.in. nominowanego do Oscara obrazu Agnieszki Holland *W ciemności*. W Teatrze Telewizji reżyserował najczęściej własne sztuki: *Jury* (1995), *19. południk* (2003), *Przerwanie działań wojennych* (2010), *Next-ex* (nagroda za oryginalny polski tekst dramatyczny „Dwa Teatry – Sopot 2012”), *Matka brata mojego syna* (2013), *Brancz* (2014).

Rybka Canero to najnowsza rodzinna komedia kryminalna Juliusza Machulskiego, napisana specjalnie dla Teatru Telewizji. Akcja sztuki rozgrywa się w willi profesora Stefana Vogla w trakcie stypy, która jest rodzinną uroczystością po jego tajemniczej i nagłej śmierci. Jego syn Ignacy Vogel – właściciel oficyny wydawniczej ma na głowie masę problemów: po pierwsze musi przyjąć gości zmarłego profesora, po drugie jego córka Marianna jest w zaawansowanej ciąży i właśnie oczekuje rozwiązania, po trzecie jego żona Klara chce się rozstać, a kruche zawieszenie broni trwa tylko na czas stypy, po czwarte szwagier Ignacego – Bolo, nie dość, że przyjeżdża na stypę z narzeczoną Joanną o podejrzanej proweniencji, to jeszcze zamęcza gości nieznośną manierą mówienia rymowankami. Jakby tego było mało, syn Ignacego i Klary – Zenon ma problemy osobowościowe i planuje coming out. Jest

jeszcze zwariowana matka Ignacego Eliza, która dziwnie się zachowuje od śmierci męża. Dodatkowo Ignacego zamęcza wprasający się na stypę Olivier, domniemany ojciec dziecka Marianny i niezrealizowany pisarz. Czy z taką rodzinną „menażerią” Ignacy wytrzyma? Kto okaże się tytułową „rybką canero” ?